

A sáfárság

Beszélgetés útközben

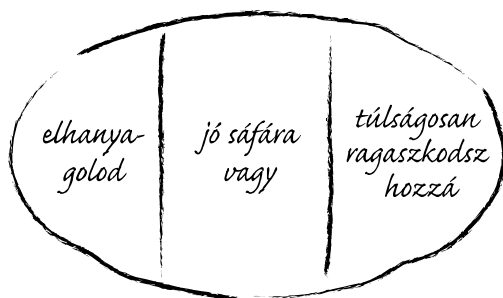
Ahogy tanítványod egyre érettebbé válik, egyre fontosabb megismertetned őt a sáfárság fogalmával. A szót ritkán használjuk, kissé régiesen hangzik, ám egyszerűen arról van szó, hogyan gazdálkodhatunk Krisztus szolgálóként bölcsen pénzünkkel, időnkkel, képességeinkkel és egyéb dolgainkkal. Ron Blue szerint „A sáfárság azt jelenti, hogy az Istentől kapott erőforrásainkat Istentől kapott célokra használjuk föl.”

Az egyetemisták életében általában jól jön egy kis segítség e téren. Életük ezen szakaszában meghatározó döntések előtt állnak, ráadásul most először önállóan kell dönteniük. Minél hamarabb megtanulnak bölcsen dönteni, annál jobban helyt tudnak majd állni az életben... hogy az örökkévalóságról ne is beszéljünk!

E fontos beszélgetést kezd úgy, hogy megkérdezed tanítványod, minek a boldog tulajdonosa, mi je van. Írjatok együtt listát, te is sorold föl, mid van. Három szempont szerint gondolkodjatok: idő, képességek, kincsek. Minden belefér: lakás, kutyá, macska, csincsilla, tehetség, készség, kocsi, szabadidő, énkép, zsebpénz, ruha, számítógép, bankszámla, döntések, jegyek, önéletrajz, jövő, hozzáállás, test, nyári tervek, adósság és a többi.

A tulajdonodat képező dolgok három kategóriát alkotnak: amit elhanyagolsz, amihez túlságosan ragaszkodsz, amivel jól sáfárod. Az a jó sáfár, aki megfelelő egyensúlyt tud teremteni aközött, hogy végső soron minden Istené, de ideiglenesen az ő felelőssége mindezzel gazdálkodni.

amid van

Hacsak tanítványod nem született sáfár, minden bizonnyal akad egy-két olyan dolog az életében, amihez túlságosan ragaszkodik. Ha a Gyűrűk Urában szereplő Gollum lenne a tanítványod, valószínűleg mást sem hallanál tőle, mint azt: „Az az enyém! Az enyém!” Az efféle hozzáállásnak az lehet az oka, hogy nem engedi át az uralmat Krisztusnak a teljes élete fölött. Bizonyos dolgokat nem akar átadni neki, s talán még fél is attól, hogy mi történne, ha kiengedné ezeket a kezéből.

E heti kirándulás

A „Személyes kapcsolat Istennel” füzet korszakalkotó evangélicizációs eszköz, amelyet a világ számos pontján használnak. Ezúttal az eszköz használatának három hatékony módjával fogunk megismerkedni.

Előfordulhat, hogy tanítványod nem vállal felelősséget bizonyos dolgokért, vagyis elhanyagolja őket. A hanyag gazda úgy gondolkodik: „Ez nem az enyém, ezért nem érdekel, mi lesz vele.” Különösen a nem kézzelfogható dolgokkal szemben jellemző ez a magatartás: nem szívesen birtokoljuk például hibáinkat, adósságainkat, sérelmeinket, durva beszólásainkat, családi háttérünket, gyengeségeinket, bűneinket. Márpedig ha úgy teszünk, mintha valami nem lenne a miénk, és nem vállaljuk érte a felelősséget, akkor nem vagyunk jó sáfárok.

A lényeg egy egyszerű képben összefoglalható: ha bezárjuk a kezünket, az olyan, mintha öklünket ráznánk Isten felé. Ha leejtjük a kezünket, eltörik mindaz, amit Isten ránk bízott. Ha kinyitjuk a kezünket, ajándék vár ránk az örökkévalóságban.

Olvasd föl a táalentumokról szóló példázatot a Máté 25,14-30-ból! Közben hívd föl tanítványod figyelmét az itt következő alapelvekre! A példázatban Krisztus az úr, a keresztyének a szolgák. Kedvesen, de határozottan taníts Isten Igéjéből! Az igazságra mindenkinek szüksége van, de vigyázz, nehogy egy ideget is átvájj „szívűtét” közben!

1. számú alapelv: minden Istené

Az első gondolat tehát az, hogy eleve minden Istené, az ő tulajdona. És tényleg minden az övé... bocs, de még az orrváladékok és az arcodon fénylő zsír is! Na meg persze a zsebedben csörgő pénz vagy épp az ott tátongó lyuk. Pillantsatok bele közösen írt listátokba, és tanítványod karikázza be mindazt, ami fölött már átadta az uralmat Krisztusnak. A végén még meg fogjuk vizsgálni a listát.

Master Your Money című könyvében írja Ron Blue:

„Ha igazán elhiszem, hogy minden Istené, akkor, ha bármi okból elveszítek valamit, lehet, hogy sírva fakadok, de az eszemmel és a lelkemmel egy pillanatig sem kérdőjelezem meg, hogy Istennek bármikor joga van elvenni tőlem bármit, amit csak akar.”

Minden döntésünk lelki döntés. Az autóvásárlás, a nyaralás, a bevásárlás, a hitel-törlesztés, az adófizetés mind-mind ugyanabba a kategóriába tartozik, hiszen mind Istené. Amerikában gyakran hallja az ember, hogy bármihez jogod van, amit megengedhetsz magadnak. Ilyen az élet az ígéret földjén! Nos, ez egy nagy tévedés. Igenis, alá kell vetnünk magunkat Jézusnak. Mi szolgák vagyunk, ő az úr felettünk.

2. számú alapelv: a közös „tulajdonlás” ideiglenes

Vicces a szolga „tulajdonáról” beszélni. A szolgának igazán nincs is tulajdona, csak épp nagy felelősséget ruháztak rá. Hát, kissé furcsa, az igaz. Mondhatnánk, hogy mivel ügyis Istené, azt tehetünk vele, amit csak akarunk – de fogalmunk sem lenne róla, mit beszélünk! Egyfajta természetes tulajdonosi szemlélet még lehet egészséges, de mindvégig szem előtt kell tartanunk, ki az Úr. Okosan, Urunk dicsőségére és javára kell élnünk mindazzal, amit kaptunk.

Ezenkívül minden el fog múlni. A játéknak egyszer vége lesz. Halottaskocsi mögött ritkán látni költöztető autót, vagy ahogy Pál fogalmaz Timóteushoz írott levelében: „mert semmit sem hoztunk a világba, nem is vihetünk ki semmit belőle.” (1Tim6,7) Szomorú, hogy sok hívőt egész életében csak a meggazdagodás álma hajt, hogy „jobb életszínvonalat” teremtsen magának. Milyen üres élet az ilyen! Persze nyugodtan vegyen autót, aki csak akar, de tényleg kell az a rengeteg csilivilí extra is? Az a szuper turbó motor? Ez már „szürke” terület, de ha tudjuk, hogy csak ideiglenes tulajdonosok vagyunk, könnyebben megtartjuk majd a helyes irányt.

További lépések

Vegyétek elő újra a listát, amit együtt írtatok! Három kategória létezik: a hanyagság, a túlzott ragaszkodás és a jó sáfárság. Kérdezd meg tanítványod, melyik kategóriába sorolja magát mind-abbban, amit felsorolt (egyenként)! Minden tanítvány más; lehet, hogy hasznos lenne még egy beszélgetés a gyengébb területeiről. A Mellékutak címszó alatt további segítséget találhat, ha jobb sáfár szeretne lenni. Végül pedig ne felejtse el megdicséreni mindazért, amivel jól sáfárkodik!

3. számú alapelv: a jutalmat az határozza meg, mennyit bíztak ránk

Annak a szolgának, amelyik ötöt kapott, legalább még ötöt kellett hozzátennie.

Annak a szolgának, amelyik kettőt kapott, legalább még kettőt kellett hozzátennie.

Annak a szolgának, amelyik egyet kapott, legalább még egyet kellett hozzátennie.

Egyszerű számtan az egész. Az az elv áll mögötte, hogy ha hűségesek vagyunk abban, amit ránk bíztak, jutalom vár ránk. A *Pókember* című filmben hangzik el a velős tanács Peter Parker nagybátyja szájából: „A nagy erővel nagy felelősség jár.” Jézus pedig azt mondta: „Akinek sokat adtak, attól sokat kívánnak, és akire sokat bíztak, attól többet kérnek számon.” (Lukács 12,48) Minél többet kapunk, annál nagyobb lesz a számla, amit ki kell egyenlítenünk.

Négyes számú alapelv: a haszontalan gazdára büntetés vár

Aki igyekszik, de nem megy neki könnyen, ne tekintse ezt ítéletnek! Ám a haszontalan szolga vegye csak nyugodtan szigorú figyelmeztetésnek! A harmadik szolgának éppúgy megvolt minden lehetősége a vagyon megsokszorozására, mint a másik kettőnek, de őt nem érdekelték ura szempontjai. A példázatban arra hivatkozik: attól félt, elveszíti, amit rábíztak, és tisztában volt a következményekkel. Érdekes, hogy a félelem mégsem tette jó sáfárrá, és még alacsony kamatra sem tette be a „bankba” a pénzt. Pedig ha akár csak 2%-os kamatra lekötötte volna, 35 év alatt megkétszerezte volna az összeget (az inflációt leszámítva).

A büntetést olvassa el mindenki magának! Ki akarna ezek után ilyen szolga lenni? Van-e olyan élmémű ember, aki azt szeretné, ha Jézus gonosz és haszontalan szolgának nevezné? És bár nehéz megmondani, mit jelent pontosan a sírás és fogcsikorgatás, nem hangzik valami vidámul! Inkább vizsgáljuk meg, jó sáfárok vagyunk-e, nehogy mi is ott kössünk ki!

Ismétlés

Olvassátok el együtt a Lukács 16,10-13-at!

Aki hű a kevesen, a sokon is hű az, és aki a kevesen hamis, a sokon is hamis az. Ha tehát a hamis mammonon nem voltatok hűek, ki bízna rátok az igazit? És ha a másén nem voltatok hűek, ki adja oda nektek azt, ami a tietek?” „Egy szolga sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”

A nyitott kéz alapelve

Ha bezárjuk a kezünket, az olyan, mintha öklünket ráznánk Isten felé.

Ha leejtjük a kezünket, eltörik mindaz, amit Isten ránk bízott.

Ha kinyitjuk a kezünket, ajándék vár ránk az örökkévalóságban.

Mellékutak

Idő: Steven Covey: *First Things First*. Free Press

Pénz: Ron Blue: *Master Your Money*. Nelson Reference

Képességek: *Uniquely You in Christ*